

Sygn. akt III KRS 14/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska (przewodniczący)

SSN Dawid Miąsik

SSA Ewa Stefańska (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania P. S.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr (...)/2017 z dnia 10 stycznia 2017 r.

w przedmiocie przeniesienia sędziego w stan spoczynku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 13 czerwca 2017 r.,

**uchyła zaskarżoną uchwałę i przekazuje sprawę Krajowej
Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Uchwałą z dnia 10 stycznia 2017 r. Krajowa Rada Sądownictwa postanowiła przenieść P. S. - sędziego Sądu Rejonowego w [...] w stan spoczynku z dniem 10 stycznia 2017 r.

W uzasadnieniu uchwały wskazano, że P. S. urodził się w 1964 r. Po ukończeniu studiów prawniczych, odbyciu etatowej aplikacji sądowej i złożeniu egzaminu sędziowskiego, z dniem 10 lutego 1997 r. został mianowany na stanowisko asesora sądowego w Sądzie Rejonowym w [...]. Postanowieniem

Prezydenta RP z dnia 15 lutego 1999 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w [...]. W wykonaniu wyroku Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego w (...) z dnia 30 października 2014 r. (sygn. akt ASD (...)), z dniem 1 maja 2015 r. został przeniesiony na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w [...]. W okresie od 11 maja 2015 r. do 15 czerwca 2016 r. sędzia korzystał ze zwolnienia lekarskiego. Na posiedzeniu w dniu 16 lutego 2016 r. Kolegium Sądu Okręgowego postanowiło wystąpić do lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o zbadanie zdolności sędziego do pełnienia obowiązków służbowych. Orzeczeniem z dnia 10 maja 2016 r. lekarz orzecznik uznał, że P. S. jest trwale niezdolny do pełnienia obowiązków sędziego z powodu choroby lub utraty sił.

Na posiedzeniu w dniu 21 czerwca 2016 r. Kolegium Sądu Okręgowego podjęło uchwałę o zwróceniu się do Krajowej Rady Sądownictwa z wnioskiem o przeniesienie sędziego P. S. w stan spoczynku na podstawie art. 70 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (jednolity tekst: Dz. U. z 2016 r., poz. 2062 ze zm., zwanej dalej „ustawą - Prawo o ustroju sądów powszechnych” lub „ustawą”). Na posiedzeniu w dniu 26 lipca 2016 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa uznał, że zgromadzone materiały nie są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie i postanowił jednogłośnie rekomendować Krajowej Radzie Sądownictwa zwrócenie się do biegłych lekarzy specjalistów o wydanie opinii co do stanu zdrowia sędziego. Uchwałą z dnia 28 lipca 2016 r. Krajowa Rada Sądownictwa zwróciła się do biegłego lekarza ortopedy oraz zespołu biegłych - lekarza psychiatry i psychologa o sporządzenie opinii na okoliczność oceny stanu zdrowia P. S. oraz stwierdzenia, czy jest on trwale niezdolny do pełnienia czynności sędziowskich, a jeżeli tak, to od kiedy trwa stan niezdolności. Ze sporządzonej opinii psychiatryczno-psychologicznej wynika, że P. S. jest trwale niezdolny do pełnienia obowiązków sędziego z powodu choroby lub utraty sił. Biegli stwierdzili u sędziego zespół uzależnienia od alkoholu, a ponadto rezydualne i późno ujawniające się zaburzenia związane z przewlekłym, wieloletnim nadużywaniem alkoholu, w tym: zaburzenia osobowości i zachowania, rezydualne zaburzenia afektywne i przewlekłe obniżenie sprawności procesów poznawczych. Z opinii biegłego specjalisty z zakresu medycyny ratunkowej,

chirurgii urazowej i ortopedii wynika natomiast, że stwierdzona u P. S. choroba ortopedyczna nie uzasadnia orzeczenia o trwałej niezdolności do pełnienia obowiązków sędziego.

Na posiedzeniu w dniu 10 stycznia 2017 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa postanowił jednogłośnie rekomendować Krajowej Radzie Sądownictwa przeniesienie sędziego P. S. w stan spoczynku na podstawie art. 70 § 1 ustawy, z dniem podjęcia uchwały. Na posiedzeniu plenarnym w dniu 10 stycznia 2017 r. Krajowa Rada Sądownictwa stwierdziła spełnienie ustawowych przesłanek warunkujących przeniesienie sędziego w stan spoczynku i podjęła przedmiotową uchwałę. Określając datę przeniesienia sędziego w stan spoczynku, Krajowa Rada Sądownictwa wzięła pod uwagę okoliczność, że orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych stwierdzające niezdolność P. S. do pełnienia obowiązków sędziego zostało wydane w dniu 10 maja 2016 r. Z uwagi jednak na to, że zgromadzone w sprawie materiały nie były wystarczające do zajęcia stanowiska i konieczne było powołanie biegłych, dopiero po uzyskaniu ich opinii Rada mogła podjąć decyzję w przedmiocie przeniesienia sędziego w stan spoczynku. W opinii zespół biegłych - lekarza psychiatry i psychologa stwierdził u sędziego zespół uzależnienia od alkoholu oraz rezydualne i późno ujawniające się zaburzenia związane z przewlekłym, wieloletnim nadużywaniem alkoholu. Rada podkreśliła, że data wydania orzeczenia przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie jest tożsama z datą przeniesienia sędziego w stan spoczynku, gdyż decyzja w tym zakresie należy do wyłącznej kompetencji Rady, która miała obowiązek wszechstronnego rozpatrzenia sprawy.

Odwołanie od powyższej uchwały złożył P. S., zaskarżając ją w części, tj. w zakresie daty przeniesienia go w stan spoczynku. Zaskarżonej uchwale zarzucił naruszenie art. 70 § 1 w związku z art. 73 § 1 ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych poprzez przyjęcie późniejszej daty przeniesienia go w stan spoczynku. Odwołujący się wnosił o uchylenie uchwały w zaskarżonej części i przeniesienie go w stan spoczynku z dniem 10 maja 2016 r.

W odpowiedzi na odwołanie Krajowa Rada Sądownictwa wniosła o oddalenie odwołania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 70 § 1 ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, sędziego przenosi się w stan spoczynku na jego wniosek albo na wniosek właściwego kolegium sądu, jeżeli z powodu choroby lub utraty sił uznany został przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych za trwale niezdolnego do pełnienia obowiązków sędziego. Przepis ten określa jedynie przesłanki warunkujące przeniesienie sędziego w stan spoczynku, jednakże nie wskazuje, z jaką datą przeniesienie powinno nastąpić. W przedmiotowej sprawie Krajowa Rada Sądownictwa postanowiła przenieść sędziego P. S. w stan spoczynku z dniem 10 stycznia 2017 r., tj. z datą podjęcia uchwały. W uzasadnieniu podała, że ponieważ orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych stwierdzające niezdolność P. S. do pełnienia obowiązków sędziego nie było wystarczające do zajęcia stanowiska i konieczne było powołanie biegłych, Rada podjęła decyzję o przeniesieniu sędziego w stan spoczynku z późniejszą datą niż data wydania tego orzeczenia. P. S. zakwestionował prawidłowość powyższego rozstrzygnięcia podnosząc, że od maja 2016 r. jest pozbawiony prawa do wynagrodzenia oraz wskazując, że jest trwale niezdolny do pełnienia obowiązków sędziego co najmniej od maja 2016 r.

W ocenie Sądu Najwyższego odwołanie zasługuje na uwzględnienie, albowiem zaskarżona uchwała - w zakresie daty przeniesienia sędziego w stan spoczynku - została podjęta w sposób dowolny i bez wszechstronnego rozpatrzenia sprawy, co wynika z jej uzasadnienia. W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że uchwała (decyzja) o przeniesieniu sędziego w stan spoczynku powinna respektować konstytucyjną zasadę zapewnienia sędziom wynagrodzenia odpowiadającego godności urzędu oraz zakresowi ich obowiązków (art. 178 Konstytucji RP), która obejmuje także prawo do uposażenia przysługującego sędziom w stanie spoczynku. Oznacza to, że konstytucyjnie zagwarantowane prawo sędziego do wynagrodzenia albo uposażenia sędziego w stanie spoczynku (art. 178 Konstytucji RP) wpływa na wskazanie takiej prawidłowej daty przeniesienia w stan spoczynku sędziego, który z powodu choroby lub utraty sił uznany został przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych za trwale niezdolnego do pełnienia obowiązków sędziego (art. 70 § 1 ustawy), albo sędziego, który z powodu choroby lub płatnego urlopu dla poratowania zdrowia nie

pełnił służby przez okres roku (art. 71 § 1 w związku z art. 94 § 1 ustawy), aby przenoszony w stan spoczynku sędzia nie był w żadnym okresie pozbawiony środków utrzymania (wynagrodzenia lub uposażenia) (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2007 r., III KRS 7/06, OSNP 2008 nr 5-6, poz. 86). Tymczasem zaskarżona uchwała skutkowałą pozbawieniem sędziego P. S. środków utrzymania w okresie od maja 2016 r. do stycznia 2017 r. Ponadto Rada pominęła okoliczność, że według opinii zespołu biegłych - lekarza psychiatry i psychologa trwała niezdolność P. S. do pełnienia obowiązków sędziego istnieje od już początku 2016 r.

Mając na uwadze wskazane okoliczności, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżoną uchwałę i przekazał sprawę Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania.

r.g.